

Številka: 018-014/2025-10

Datum: 21. 3. 2025

**SKLEP**

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 55. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN), v senatu dr. Mateje Škabar, kot predsednice senata, ter Marka Medveda in Igorja Luzarja, kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Storitev satelitskega oddajanja digitalnih televizijskih in radijskih signalov – za obdobje štirih let*«, na podlagi pritožbe družbe Odašiljači i veze, d.o.o., Ulica grada Vukovara 269 d, Zagreb, Hrvaška, ki jo po pooblastilu zastopa Odvetniška družba Potočnik in Prebil, o.p., d.o.o., Ajdovščina 4, Ljubljana (v nadaljevanju: pritožnik), zoper ravnanje naročnika RTV Slovenija, Kolodvorska ulica 2, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), dne 21. 3. 2025

**odločila:**

1. Pritožbi se delno ugotovi. Naročnik je dolžan pritožniku povrniti stroške predrevizijskega postopka v višini 14.700,17 EUR, v roku 15 dni od prejema tega sklepa. V preostalem delu se pritožba kot neutemeljena zavrne.
2. Naročnik je dolžan pritožniku povrniti stroške pritožbenega postopka v višini 1.227,20 EUR, v 15 dneh od prejema tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila. Višja stroškovna zahteva pritožnika se zavrne.

**Obrazložitev:**

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik oddaja po odprtem postopku, je bilo dne 29. 11. 2024 objavljeno na portalu javnih naročil pod št. objave JN008650/2024-EUe16/01 in v Uradnem listu EU pod št. objave 730208-2024.

Naročnik je dne 6. 2. 2025 sprejel in na portalu javnih naročil objavil odločitev o oddaji javnega naročila, s katero je predmetno javno naročilo oddal ponudniku Telemach Slovenija, d.o.o., Bnčičeva ulica 49A, Ljubljana – Črnuče (v nadaljevanju: izbrani ponudnik).

Pritožnik je (po odvetniški družbi) z vlogo z dne 18. 2. 2025 vložil zahtevek za revizijo, v katerem naročniku očita kršitve pri pregledu ponudbe izbranega ponudnika in predlaga razveljavitev odločitve o oddaji javnega naročila ter povrnitev stroškov pravnega varstva.

Naročnik je z dokumentom »*Sklep naročnika o vložnem zahtevku za revizijo*« z dne 6. 3. 2025 ugodil zahtevku za revizijo, razveljavil izpodbijano odločitev o oddaji javnega naročila in odločil, da se vlagateljevi (tj. pritožnikovi) zahtevi za povrnitev stroškov delno ugotovi. Iz obrazložitve izhaja, da mu je naročnik priznal 2.230 točk za sestavo zahtevka za revizijo in 32,3 točk po 11. členu Odvetniške tarife (Uradni list RS, št. 2/2015 s sprem.; v nadaljevanju: OT) ter da (upoštevaje vrednost točke) skupni priznani strošek pritožnika znaša 1.357,38 EUR.

Zoper naročnikovo odločitev o stroških je pritožnik z vlogo z dne 10. 3. 2025 vložil pritožbo. Pritožnik zatrjuje, da iz obrazložitve ni razvidno, kako je naročnik izračunal priznane odvetniške stroške, ki jih naročnik tudi ni pravilno izračunal, saj se v konkretnem primeru strošek priprave zahtevka za revizijo obračuna od vrednosti pritožnikove ponudbe z DDV oz. podredno, od vrednosti ponudbe izbranega ponudnika z DDV. Pritožnik je tako za sestavo zahtevka za revizijo upravičen do povračila stroškov v višini 5.600 točk oz. podredno v višini 3.300 točk. Naročnik nezakonito ni priznal priglašanih stroškov za sestavek s stranko in pregled listin, saj sta bila omenjena stroška glede na kompleksnost predmeta javnega naročila nujno potrebna za tehnično strokovno razumevanje problematike pooblaščenca in s tem za sestavo zahtevka za revizijo. Posledično je pritožnik upravičen do povračila višjih (od priznanih) izdatkov po 11. členu OT. Naročnik o vračilu vplačane takse ni odločil, čeprav je pritožnik upravičen do vračila vplačane takse. Na podlagi navedenega pritožnik predlaga, da se naročniku naloži povrnitev stroškov pritožniku v višini 16.547 EUR z DDV oz. podredno v višini 14.846,57 EUR z DDV. V vsakem primeru pritožnik zahteva povrnitev stroškov pritožbenega postopka.

Naročnik se je z vlogo z dne 12. 3. 2025 opredelil do pritožbenih navedb. Naročnik navaja, da upošteva tretji odstavek 70. člena ZPVPJN obstaja naročnikova dolžnost povrniti vplačano takso, zato tega ni dodatno izpostavljala v izpodbijani odločitvi. Naročnik ni dolžan povrniti vseh priglašanih stroškov, temveč samo potrebne stroške. Pritožnik je glede na OT priglasil nesorazmerne in z OT neskladne stroške. Vrednost predmeta spora je vrednost ponudbe izbranega ponudnika z DDV in ne vrednost pritožnikove ponudbe z DDV. Pritožnik je tudi priglasil nesorazmerne stroške za pritožbo.

Naročnik je Državni revizijski komisiji dne 13. 3. 2025 odstopil pritožbo in dokumentacijo o predrevizijskem postopku.

Po pregledu dokumentacije ter preučitvi navedb pritožnika in naročnika je Državna revizijska komisija odločila tako, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, ki so navedeni v nadaljevanju.

Med pritožnikom in naročnikom je spor glede pravilnosti naročnikove odločitve o stroških predrevizijskega postopka, kot izhaja iz naročnikove odločitve o pritožnikovem revizijskem zahtevku (dokument »*Sklep naročnika o vložnem zahtevku za revizijo*« z dne 6. 3. 2025).

Državna revizijska komisija ugotavlja, kar med strankama ni sporno, da je pritožnik z zahtevkom za revizijo uspel. Upošteva navedeno je v obravnavani zadevi relevanten tretji odstavek 70. člena ZPVPJN, ki določa, da mora naročnik, če je zahtevek za revizijo utemeljen, iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso.

Na podlagi vpogleda v odstopljeno dokumentacijo Državna revizijska komisija ugotavlja, kar med strankama tudi ni sporno, da je pritožnik v zahtevku za revizijo (pravočasno) priglasi naslednje stroške predrevizijskega postopka:

- taksa v višini 12.253,09 EUR,
- zahtevke za revizijo po tar. št. 44/1 OT v višini 5.600 točk po OT,
- sestanek s stranko 1 ura po tar. št. 43/1 OT v višini 100 točk,
- pregled listin in dokumentacije 4 ure po tar. št. 43/2 OT v višini 100 točk,
- izdatki po 11. členu OT (2% od skupne vrednosti) v višini 2% do 1.000 točk (1% nad 1.000) in
- DDV.

Pritrditi gre navedbam pritožnika, da je upošteva tretji odstavek 70. člena ZPVPJN upravičen do vračila dolžne vplačane takse, kot tudi navedbam, da naročnik v dokumentu »*Sklep naročnika o vloženem zahtevku za revizijo*« z dne 6. 3. 2025 o priglašenem strošku za takso ni odločil, kar gre razumeti kot naročnikovo zavrnitev stroškov za takso. V zvezi z navedbami naročnika v vlogi z dne 12. 3. 2025, da teh stroškov v odločitvi ni dodatno izpostavljaj, ker mu že tretji odstavek 70. člena ZPVPJN nalaga obveznost povrnitve takse, gre pojasniti, da mora naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo, skladno s prvo povedjo osmega odstavka 70. člena ZPVPJN, odločiti o stroških, povrnitev katerih zahteva vlagatelj. Naročnik mora tako v odločitvi, s katero ugodi zahtevku za revizijo, odločiti, kateri priglašeni stroški so bili potrebni in koliko znašajo. Ob tem gre dodati, da naročnikova odločitev o stroških, v primeru njene pravnomočnosti, postane izvršilni naslov (glej deseti odstavek 70. člena ZPVPJN) in da je izvršilni naslov primeren za izvršbo, če so v njem navedeni upnik in dolžnik ter predmet, vrsta, obseg in čas izpolnitve obveznosti (glej 21. Zakona o izvršbi in zavarovanju - Uradni list RS, št. 51/98 s sprem.). Naročnikova odločitev o stroških mora zato biti jasna in nedvoumna, iz nje mora biti jasno razvidno, ali je se vlagatelju povrnejo stroški in če, kdo mu jih je dolžan povrniti ter v kakšni višini.

Ker torej naročnik pritožniku ni priznal priglašenega stroška za takso in ker je pritožnik, upošteva tretji odstavek 70. člena ZPVPJN, upravičen do vračila dolžne vplačane takse, gre ugotoviti, da je pritožba v tem delu utemeljena – pritožniku gre priznati priglašene stroške dolžne vplačane takse za predrevizijski in revizijski postopek v višini 12.253,09 EUR.

Pritožnik nadalje nasprotuje višini priznanih stroškov za sestavo zahtevka za revizijo. Med strankama je nesporno, čemur pritrjuje tudi Državna revizijska komisija, da so bili stroški za sestavo zahtevka za revizijo potrebni. Glede višine potrebnih stroškov, ki je med pritožnikom in naročnikom sporna, pa gre pojasniti, da je pritožnika v predrevizijskem postopku zastopala odvetniška družba, zato je upravičen do povrnitve (potrebnih) stroškov odvetniških storitev v skladu z OT (prim. drugi odstavek 70. člena ZPVPJN in 17. člen Zakon o odvetništvu (Uradni list RS, št. 18/93 s sprem.) v povezavi s 1. členom OT). Skladno z OT je vrednost odvetniške storitve za sestavo zahtevka za revizijo odvisna od vrednosti obravnavanega (spornega) predmeta (glej tar. št. 44/1 OT v povezavi s tar. št. 19/1 OT). V zvezi z zavzemanjem pritožnika, da se v konkretnem primeru kot vrednost obravnavanega (spornega) predmeta upošteva ponudbena vrednost njegove ponudbe z DDV, gre ugotoviti, da je pritožnik z zahtevkom za revizijo (četudi je njegov interes pridobitev zadevnega javnega naročila v izvedbo) izpodbijal naročnikovo odločitev o oddaji javnega naročila izbranemu ponudniku, kar pomeni, da vrednost obravnavanega spornega predmeta predstavlja vrednost ponudbe izbranega ponudnika v DDV (in ne vrednost pritožnikove ponudbe, kot to zatrjuje pritožnik).

Iz spisovne dokumentacije izhaja, da vrednost ponudbe izbranega ponudnika z DDV znaša 612.654,72 EUR, kar pomeni, da je pritožnik, upošteva tar. št. 44/1 OT upravičen do povračila stroškov za odvetniške storitve za sestavo zahtevka za revizijo v višini 3.300 točk, kar upošteva vrednost točke in DDV, znaša 2.415,60 EUR. Upošteva navedeno in upošteva, da je naročnik

pritožniku priznal le 2.000 točk, se kot utemeljene izkažejo pritožbene navedbe, da mu naročnik ni priznal stroškov za sestavo zahtevka za revizijo v ustrezni višini.

Neutemeljene pa so pritožbene navedbe, vezane na nepriznana priglašena stroška za sestanek s stranko (po tar. št. 43/1 OT) in za pregled listin in dokumentacije (po tar. št. 43/2 OT). Četudi je zadevni predmet kompleksen in je bil za tehnično-strokovno razumevanje problematike pooblaščenca in s tem za sestavo zahtevka za revizijo potreben tako sestanek s stranko kot tudi pregled listin in dokumentacije, to ne pomeni, da je pritožnik že upravičen do povračila stroškov za sestanek s stranko in za pregled listin, saj je ključno, ali obstoji pravna podlaga za povračilo teh stroškov. Tarifna številka 43 OT, za uporabo katere se zavzema pritožnik, ureja kdaj in v kakšni višini se obračunajo storitve za sestanek s stranko (prva točka) ter storitve za pregled listin in druge dokumentacije (druga točka). V tarifni številki 43 OT je izrecno določeno, da se storitve po tej tarifi obračunavajo, če niso zajete v drugih tarifnih številkah, ker gre za samostojno storitev. To pomeni, da v okvir te tarifne številke ne sodijo dejanja pripravljalne narave, ki omogočajo, da odvetnik nudi svojo storitev, ki je zajeta v drugi tarifni številki. Že po naravi stvari (praviloma) sestava zahtevka za revizijo ni mogoče brez sestanka s stranko ter pregleda listin in dokumentacije, zato gre šteti, da so stroški sestanka s stranko in pregleda dokumentacije, kot je to pravilno navedel naročnik, že zajeti v strošku odvetniške storitve za sestavo zahtevka za revizijo, zaradi česar ne gre za samostojne storitve. Enako stališče je Državna revizijska komisija zavzela že v več odločitvah (prim. npr. odločitve v zadevah št. 018-083/2016, 018-017/2017, 018-221/2017, 018-011/2018), smiselno enako stališče pa izhaja tudi iz ustaljene sodne prakse (npr. VDSS Sklep Psp 335/2017, VSL Sklep I Cp 220/2019, VSL Sodba I Cpg 451/2020, UPRS Sodba II U 164/2022). Ker pritožnik ni upravičen do povračila priglašene stroška za sestanek s stranko (po tar. št. 43/1 OT) in priglašene stroška za pregled listin in dokumentacije (po tar. št. 43/2 OT), gre s tem povezane pritožbene navedbe zavrniti kot neutemeljene.

V zvezi s pritožbenimi navedbami, vezanimi na povračilo izdatkov po 11. členu OT, gre pojasniti, da je pritožnik upravičen do povračila izdatkov v pavšalnem znesku v višini 2 % od skupne vrednosti storitve do 1.000 točk in 1 % od presežka nad 1.000 točk. Ker je torej višina izdatkov v pavšalnem znesku odvisna od višine skupne vrednosti storitve, in ker je naročnik, kot že pojasnjeno, pritožniku priznal prenizke stroške za sestavo zahtevka za revizijo, se kot utemeljene izkažejo tudi pritožbene navedbe, da je pritožnik upravičen do višjega povračila izdatkov po 11. členu OT, kot mu ga je priznal naročnik. Glede na skupno vrednost storitve v višini 3.300 točk je namreč vlagatelj upravičen do izdatkov po tretjem odstavku 11. člena OT v višini 43 točk (2 % od skupne vrednosti storitve do 1.000 točk in 1 % od presežka nad 1.000 točk, tj. 2.300 točk), kar upošteva vrednost točke in DDV, znaša 31,48 EUR.

Upošteva vse navedeno gre ugotoviti, da je pritožnik upravičen do povračila stroškov predrevizijskega postopka v višini je 14.700,17 EUR (in sicer, takse v višini 12.253,09 EUR, stroške za sestavo zahtevka za revizijo v višini 2.415,60 EUR in izdatkov po 11. členu OT v višini 31,48 EUR) in da je pritožba v tem delu utemeljena. Pritožba pa v delu, ki se nanaša na presežek nad priznanimi stroški odvetniške storitve za sestavo zahtevka za revizijo, na strošek za sestanek s stranko (po tar. št. 43/1 OT), strošek za pregled listin in dokumentacije (po tar. št. 43/2 OT) in na presežek nad priznanimi stroški za izdatke v pavšalnem znesku po 11. členu OT, ni utemeljena.

Na podlagi vsega ugotovljenega je Državna revizijska komisija na podlagi prvega odstavka 55. člena ZPVPJN vlagateljevi pritožbi delno ugodila ter naročniku naložila povrniti stroške predrevizijskega postopka v višini 14.700,17 EUR, v 15 dneh od prejema tega sklepa. V preostalem delu je Državna revizijska komisija pritožbo zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Pritožnik je v pritožbi zahteval povrnitev stroškov, nastalih v pritožbenem postopku. Če je pritožba utemeljena, mora naročnik iz lastnih sredstev pritožniku povrniti potrebne stroške, nastale v pritožbenem postopku (tretji odstavek 70. člena ZPVPJN).

Državna revizijska je pritožniku, skladno s 70. členom ZPVPJN in skladno z OT, kot potrebne priznala naslednje priglašene stroške pritožbenega postopka:

- strošek odvetniške storitve za sestavo pritožbe kot obrazložene vloge med postopkom v višini 1.650 točk (druga točka tarifne številke 44 OT), kar ob upoštevanju vrednosti točke in 22 % DDV znaša 1.207,80 EUR,
- izdatke v pavšalnem znesku po tretjem odstavku 11. člena OT v višini 26,50 točk, kar ob upoštevanju vrednosti točke in 22% DDV znaša 19,40 EUR.

Državna revizijska komisija pritožniku ni priznala priglašene presežka nad priznanimi stroški za odvetniško storitev za sestavo pritožbe, saj za njegovo priznanje ni podlage v OT. V obravnavanem primeru ni mogoče uporabiti tar. št. 20, za uporabo katere se zavzema pritožnik, saj za spore v zvezi z naročnikovim ravnanjem v postopku v zvezi z javnimi naročili uporablja tar. št. 44. Pritožbo gre šteti za obrazloženo vlogo med postopkom po tar. št. 44/2 OT (prim. npr. odločitve Državne revizijske komisije št. 018-223/2016, 018-003/2017, 018-048/2018). Prav tako Državna revizijska komisija pritožniku ni priznala priglašene presežka nad priznanimi izdatki v pavšalnem znesku po tretjem odstavku 11. člena OT, ker za njegovo priznanje ni podlage v OT. Kot že pojasnjeno, pritožnik je skladno z omenjeno določbo upravičen do povračila izdatkov v pavšalnem znesku v višini 2 % od skupne vrednosti storitve do 1.000 točk in 1 % od presežka nad 1.000 točk, in ne do priglašениh stroškov v višini »2% od skupne vrednosti«.

Upošteva se navedeno in upošteva se, da je pritožnik pritožbo uspel v bistvenem in pretežnem delu, je Državna revizijska komisija je pritožniku kot potrebne pritožbene stroške priznala stroške v višini 1.227,20 EUR, ki mu jih je dolžan povrniti naročnik v roku 15 dni od prejema tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila. Višjo stroškovno zahtevo pritožnika je Državna revizijska komisija zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

**Pravni pouk:**

Upravni spor zoper to odločitev ni dovoljen.

Predsednica senata:  
dr. Mateja Škabar  
članica Državne revizijske komisije

Vročiti:

- naročnik,
- pritožnik – po pooblaščenču,
- RS MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.